

‘O estabrecerse o *Centro Catalá Agrícola e Industrial de Vich*, mandoulle ó Gobernador a auta d’a sesión esquirta n-o idioma de Cataluña.

O Gobernador negouse a adimitila, pol-a razón de que non estaba redautada n-a lingua oficial y a Xunta d’a Sociadá apelou fundándose:

En que non hai lei en España que decrete sexa a lingua de Castela a única pra todo o reino.

En qu’a fala catalana é tan naceonal como a de Castela.

En qu’o Presidente d’o Goberno, ó declarar aberta y-ó cerrar a festa d’os Xogos frorales en Barcelona, fixó n-a lingua que se falou ese falará sempre en Cataluña.

Adeprendede, gallegos.

Os viciños de Cesures determinaron poñer pol-a súa conta o alumbrado público y-os sereos, toda vez qu’o Auntamento non se dá presa en poñel-os.

Pois agora poden aporveital-a ocasion, poñendo famen pol-a súa conta os concexales que deben.

Pr’ eso son d’o Concello de Valga.

Bon deb’ estar o noso Auntamento cando lle tratan de dar Pita.

E que por certo é ben recomendabre.

Os perodistas d’a Cruña están levados de Xuncras e non parez senor que se lles mete algo malo n-o corpo.

Segun lemos, un d’estes días os de *La Voz de Galicia* pegaron de veras c’os de *El Telegrama* e *La Prensa Gallega*, pro estes non se deixaron asoballar.

E fixero ben, pois pra ensultados e calados bastamol-os de Lugo, a cuia cibdá cham’a *Vos*, sin eco, de don Xan F. Latorre, «mísera e escualida», sin que se perrestase, ó menos que sepamos.

A xent’è tan maliciosa
Que cando empez’a falar.....

¡A que vosteds n-acertan!

O qu’agora en dicir dan?

Pois asómbrense.... que viron

O vernes pol-a mañá,

Os árboles d’a lameda

Com’azougados trembar

Pensando n-as eleucios,

¡Elles moito cabilar!

N-estes días, que todos se remexen,

Corren suben e baixan,

E pros sillós valeiros n-o concello

De cen presóas falan,

A MONTEIRA tamen seu *candidato*

Acordou y-acompañá

A papeleta, por s’alguen n-as urnias

Quer amabrè botala.
Y-eso que, dende logo, aseguramos
Qu’han de ser ben escasas.
O colexio é calquera y-a molestia
Pareznos ben-a paga,
A spranza de qu’a ser moi bô pr’o pobo

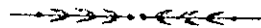
XUSTO MORAL SEN TACHA

CONTO

Rubindo Xan de Penelas
D’ acabalo d’ un burriño
Por unha costa, hácio rabo
O rapaz fois’ escurriendo,
E cando a dar no chan iba
C’o corp’o o probe atordido,
Escomenzou a berrar,
Cal s’ un tolo fose:—Ausilio,
Que se m’ acab’ este burro,
Traguédem’ outro, viciños.

Z.

ADMINISTRACION

Mondoñedo.—D. V. M. P.—Pagou hastra derradeiros de Marzo d’o ano que ven.

Castro de Rey.—D. X. B. R.—O mesmo qu’ o anteor.

Becerreá.—D. X. B. N.—Idem.

Guntin.—D. F. R.—Idem.

Rábade. D. M. P. S.—Ten satisfeit’a suscrición hastra derradeiros de Setembre d’o ano que ven.

Monterroso.—D. M. A. V.—Recibid’a súa apreceabre e queda suscriuto. Cúmpres’o seu encargo.

Monterroso.—D. M. C.—Queda suscriuto por encargo de D. M. A.

Incio.—D. D. L. M.—Ten paga a suscriucion hastra derradeiros de Febreiro d’o ano 1891.

IMPRENTA DE XERARDO CASTRO

Palacio, 10, baixo.